

EUROOPAN UNIONIN YLEINEN ALKUPERÄTODISTUS

Vientimuodollisuuksia eri kohdemaissa helpottaakseen kauppakamarit myöntävät yrityksille pyydetessä yleisiä alkuperätodistuksia ottaen huomioon Maailman tullijärjestö WCO:n Kioton sopimuksen tuotteiden alkuperän määrittelystä sekä niihin liittyvät Kansainvälisen kauppakamarin ICC:n ja Eurochambresin ohjeet.

Alkuperätodistuksen tarkoituksena on yksinomaan osoittaa tavaroiden alkuperä, jotta voidaan toimia tullaus- ja kaupallisten vaatimusten mukaisesti (esimerkiksi remburssien avaaminen).

Alkuperätodistuksilla tarkoitetaan todistuksia, joita käytetään Euroopan unionin ja kolmansien maiden välisissä kauppasuhteissa. Yleisen alkuperätodistuksen perusteella ei koskaan myönnetä alennettua tullikohtelua eli ns. preferenssikohtelua.

Finpron Laivauskäsikirjassa on tarkemmat tiedot eri maissa vaadittavista alkuperätodistuksista. Tulli antaa lisätietoja alkuperäsäännöksistä.

Unionissa sovellettavat alkuperäsäännöt voidaan jakaa:

- yleisiin alkuperäsääntöihin ja
- preferenssialkuperäsääntöihin (etuisuuskohtelu).

YLEISET ALKUPERÄSÄÄNNÖT

Yleisiä alkuperäsääntöjä käytetään tavarankäytön alkuperän määrittämiseksi silloin, kun alkuperä ei liity tullietuuskohtelun myöntämiseen. Tällaisia tilanteita ovat esimerkiksi tuonnin yleisten tullitasojen soveltaminen, tuonnin määrällisten rajoitusten hallinnointi, polkumyynnin vastaiset toimenpiteet, tullitilastointi sekä muut kaupalliset syyt. Tavarankäytön alkuperä on pakollinen tieto tuontitulli-ilmoituksessa.

Yleinen alkuperämaasääntö 1.5.2016 alkaen:

Unionin tullikoodeksin 60 artiklan 2 kohdassa on perusperiaate muun kuin etuuskohteluun oikeuttavan alkuperän määrittämiseksi unionissa silloin, kun tavarankäytön valmistamiseen on osallistunut useampi kuin yksi maa:

”Tavarankäytön, jonka tuottaminen on tapahtunut useammassa kuin yhdessä maassa tai alueella, on katsottava olevan peräisin siitä maasta tai siltä alueelta, jossa sille on suoritettu tähän tarkoitukseen varustetussa yrityksessä viimeinen merkittävä ja taloudellisesti perusteltu jalostus tai käsittely, joka on johtanut uuden tuotteen valmistukseen tai edustaa merkittävää valmistusastetta.”

ALKUPERÄTODISTUS, HAKEMINEN, MYÖNTÄMINEN, VOIMASSAOLO- JA SÄILYTYSAIKA

Alkuperätodistuslomake

Kauppakamarin myöntämä alkuperätodistus on määrämuotoinen.

Lomakkeeseen kuuluu

- kellanruskea alkuperäiskappale, joka on varustettu kuviopainatuksella (aaltomainen taustakuva) ja
- keltainen kuvioimaton kopiokappale, jossa on merkintä ”copy”.

Lisäkopiot

Hakijan tulee säilyttää alkuperätodistuksen copy-sivu arkistossaan alkuperätodistuksesta annetun määräajan. Mikäli hakija tarvitsee lisäkopioita, on ne tilattava erikseen.

Alkuperätodistuksesta voidaan antaa pääsääntöisesti vain yksi kopio. Useampia kopioita voidaan antaa kaupan sitä edellyttäessä. Jos todistuksesta tarvitaan useampi kopio, voidaan käyttää keltaisia kopiokappaleita, jotka numeroidaan samalla numerolla kuin alkuperäinen alkuperätodistus. Numerointi tapahtuu automaattisesti e-Vientiasiakirjat -palvelussa.

Kopiot ovat yhdenmukaisia alkuperäisen kanssa. Alkuperäisen ja kopion todistuksen tietojen on vastattava toisiaan.

Hakeminen

Yleisiä alkuperätodistuksia antavat Suomessa kauppakamarit yrityksille ja luonnollisille henkilöille. Kauppakamarien yhteystiedot ovat saatavilla osoitteessa: <http://kauppakamari.fi/k2/kauppakamarit/etsi-oma-kauppakamarisi/>

Alkuperätodistuksen hakeminen tapahtuu sähköisen e-Vientiasiakirjat –palvelun kautta www.e-vientiasiakirjat.fi tai täyttämällä Keskuskauppakamarin sivulla oleva hakemus ja ottamalla yhteyttä oman alueen kauppakamariin. http://kauppakamari.fi/kansainvaliset_asiat/asiakirjat/ulkomaankaupan-asiakirjat-2/alkuperatodistus/

Hakija rekisteröityy e-Vientiasiakirjat -palvelun käyttäjäksi ja saa tunnukset käyttöönsä. Rekisteröitymistä varten hakijan on täytettävä valtuusasiakirja. Valtuusasiakirja liitetään hakemukseen palveluun rekisteröidytessä.

Alkuperätodistushakemus lähetetään palvelun kautta valittuun kauppakamariin, missä alkuperätodistus myönnetään ja leimataan sähköisesti. Kauppakamarissa alkuperätodistuksen myöntää henkilö, jolla on siihen tarvittava valtuutus. Myöntämisen jälkeen hakija voi tulostaa alkuperätodistuksen.

Virheet alkuperätodistuksessa

Asiakkaan tulee olla yhteydessä välittömästi kauppakamariin huomattessaan virheen.

Alkuperäisen alkuperätodistuksen korvaaminen uudella

Myöntävällä kauppakamarilla ei ole oikeutta tehdä annetun alkuperätodistuksen kanssa identtistä toista alkuperätodistusta, joka koskee yhtä ja samaa lähetystä. Kuitenkin joskus alkuperätodistus hukataan tai varastetaan tai se häviää. Tällöin on mahdollista korvata alkuperäinen alkuperätodistus uudella.

Hakijan on toimitettava:

- vietyjen erien täydellinen vientidokumentointi, joka kattaa vietyjen erien alkuperän, viejän ja ulkomailla olevan ostajan väliset toimitukset, toimitukset vastaanottajan määränpäähän jne.
- poliisiraportti kadonneesta alkuperätodistuksesta
- ajanmukainen kirje mistä tahansa korvausvastuusta, joka voi syntyä, kun myönnetään toinen alkuperätodistus samalle toimitukselle ja antamaan selvitys tällaisesta vaatimuksesta.

Myöntävä kauppakamari voi kuitenkin kieltäytyä antamasta korvaavaa alkuperätodistusta, jos vaatimus on tehty 6 kuukautta alkuperäisen alkuperätodistuksen myöntämispäivästä.

Alkuperätodistuksen voimassaoloaika

Alkuperätodistus on voimassa sen vahvistamispäivästä lukien.

Periaatteessa sen voimassaoloaika on rajoittamaton edellyttäen, että kaikki annetut tiedot pysyvät muuttumattomina eikä alkuperäehdoissa ja/tai tavaroiden pakkauksessa tapahdu muutoksia. Jos kuitenkin myöntämispäivän ja lähetyspäivän välillä on kulunut liian pitkä aika, se saattaa aiheuttaa vaikeuksia tuontimaassa, jossa todistus on esitettävä.

HUOM! EUR1 todistus on voimassa sen vahvistamisesta 4, 10 tai 12 kuukautta sopimuksesta riippuen.

Alkuperätodistuksen säilytysaika

Viejän on säilytettävä vientiasiakirjoja kuusi vuotta sen kalenterivuoden päättymisestä, jona päätös tavaroiden luovutuksesta vientimenettelyyn on tehty.

http://www.tulli.fi/fi/suomen_tulli/julkaisut_ja_esitteet/THT/tht_arkisto/THT_2009/tiedotteet_2009/01901009/index.html

Alkuperätodistuksen myöntävät kauppakamarit säilyttävät saman ajan hakemuksia.

HAKEMUKSEN TÄYTTÄMINEN

Lomakkeeseen merkittävät tiedot

Kohta 1 Lähettäjä (Consignor)

Täydellinen nimi ja osoite.

Lähettäjällä tarkoitetaan sitä yritystä tai henkilöä, joka laatii omasta puolestaan laskun tavaroiden myynnistä ja/tai jolla on lopullinen vastuu tavaroiden viennistä ja joka itse suorittaa tämän menettelyn tai joka antaa sen tehtäväksi kolmannelle osapuolelle.

Erityistapauksia

Viejä vaatii tavarantoimittajalta alkuperätodistusta

Kohtaan 1 kirjoitetaan tavarantoimittajan (supplier) täydellinen nimi sekä osoite, jonka jälkeen kirjoitetaan "on behalf of" ja viejän nimi ja osoite. Kopio tavarantoimittajan laskusta viejälle tai lopulliselle vastaanottajalle, mikäli tämä on tiedossa, tulee liittää todistamaan tavaroiden lopullisen määräraaman.

Monikansallisen yrityksen tytäryhtiö vie tavaroita todistuksen myöntäneestä maasta, mutta monikansallisella yrityksellä on keskitetty laskutusjärjestelmä, joka ei sijaitse todistuksen antaneessa maassa.

Kohtaan 1 kirjoitetaan tytäryhtiön nimi ja osoite, jonka jälkeen kirjoitetaan "on behalf of" ja emoyhtiön nimi ja osoite. Tytäryhtiön hyväksymä emoyhtiön vientilasku lähettäjälle todistaa, että tavarat kuljetetaan todistuksen antaneesta maasta.

Monikansallisen yrityksen viennin hallinnointi tapahtuu alkuperätodistuksen myöntävässä maassa riippumatta siitä, mistä maasta tavarat viedään.

Edellyttäen että voidaan osoittaa, että yritys on alkuperän myöntävässä maassa kokonaan vastuussa vientiin liittyvistä viejän liiketoiminnan asiakirjoista, on sallittua, että kohdassa 1 viitataan ainoastaan viejäyritykseen, mutta vain siinä tapauksessa, että yritys sijaitsee Euroopan unionissa.

Kohta 2 – Vastaanottaja

Tähän kohtaa kirjoitetaan ulkomaisen vastaanottajan täydellinen nimi ja osoite.

Ongelma A: *Ulkomaisen vastaanottajan nimeä ja osoitetta ei tunneta ja tavarat toimitetaan nimettyyn satamaan tai lentokentälle ostajan ohjeiden mukaisesti, ja ostaja yhdistää useamman tavaralahetyksen yhteen lähetykseen; tai tavarat lähetetään vain nimetylle vastaanottajalle, kunnes ne ovat matkalla tai ne ovat saapuneet päämääräänsä.*

Kohtaa 2 tulee täydentää ”**To order**” -lauseella, jota seuraa päämäärämaan nimi. Todistuksena tulee esittää vastaanottajan lasku ostajalle ja lopullinen kohdemaat tulee ilmoittaa selvästi.

Ongelma B: *Tavarat toimitetaan jollekulle muulle kuin ostajalle, mutta sopimussuhteista johtuen viittaus ostajaan vaaditaan.*

Kohtaa 2 tulee täydentää ”**To order**” -lauseella, jota seuraa ostajan nimi ja osoite ja ”**For Despatch to**” ”**Edelleen vietäväksi**” -lause, jota seuraa tavaroiden ulkomaisen vastaanottajan nimi ja osoite. Jos ulkomainen vastaanottaja on tuntematon, ulkomaisen maan nimi ja osoite tulee lisätä ja kirjoittaa sen jälkeen ”**For Despatch to**”. Todistuksena tulee esittää vastaanottajan lasku ostajalle, ja siinä tulee selvästi ilmoittaa ulkomainen vastaanottaja tai lopullinen kohdemaat.

Kohta 3 - Alkuperämaa

Tämä on alkuperätodistuksen tärkein kohta, koska alkuperätodistuksen tärkein tehtävä on osoittaa alkuperä.

”Euroopan unioni” (European Union) - Alkuperätodistuksella osoitetaan tavaroiden olevan unionin alkuperää.

- a) Todistuksessa voidaan osoittaa, mikäli kaupan tarpeet niin vaativat, että tavarat ovat tietyn maan alkuperää. Silloin kirjoitetaan ”Euroopan Unioni”, jota seuraa yksittäisen valtion nimi; esim. European Union – Finland. Mikäli tavarat on valmistettu tai tuotettu kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa, tulee EU-sääntöjen mukaan kirjoittaa, että tavarat ovat peräisin Euroopan unionista.
- b) Tavaroiden, jotka eivät ole unionin alkuperää, osalta kirjoitetaan alkuperämaan nimi. Viittaukset maaryhmiin esim. EFTA tai epämääräisiin maantieteellisiin alueisiin esim. Länsi-Eurooppa, eivät ole sallittuja.
- c) Lyhenteet eivät ole sallittuja. EU-UK ei ole sallittu, sillä tällaisia lyhenteitä ei voida kääntää tarkasti. Yhdistelmät, joissa on lyhenne ja täydellinen merkitä kuten EU – United Kingdom tai European Union – UK, eivät ole sallittuja. Kaikissa tapauksissa alkuperä on merkittävä selvästi ja aukikirjoitettuna. Kun kysymys on alueista, jotka eivät kuulu unioniin, voidaan käyttää lyhenteitä kuten esimerkiksi US (Yhdysvallat).

Kun kysymyksessä on useampi alkuperämaa ja kohdassa 3 ei ole riittävästi tilaa, tulee kohtaan 3 kirjoittaa ”As shown in Box 6” (”Kuten ilmoitettu kohdassa 6”), Alkuperämaa osoitetaan jokaisen tavaranimikkeen osalta kohdassa 6.

Kohta 4 – Kuljetukseen liittyvät tiedot

Tämän kohdan täyttäminen on vapaaehtoista. Käytännössä tavarankuljetusmuoto kuten meri- tai lentorahti, maantie- tai rautatiekuljetus kuitenkin ilmoitetaan. Valittua kuljetusmuotoa koskeva merkintä on tärkeä silloin, kun tavaroita on vaikea yksilöidä.

Esimerkkinä voidaan mainita pakkaamattomat tavarat tai tavarat, joissa ei ole tunnistetietoja kuten merkkejä tai numeroita.

Kun kysymys on ei-Euroopan unionin -alueesta, hakijan on annettava yksityiskohtaiset tiedot: Lähtöpäivä, Aluksen nimi/Lennon numero, koska nämä tiedot muodostavat oleellisen osan alkuperän todentamisessa.

Ongelma A: *Tavara kuljetetaan eri kuljetusvälineillä.*

Tähän kohtaan merkitään "Mixed transport" (Yhdistetty kuljetus).

Ongelma B: *Kuljetusmuoto on tuntematon.*

Tähän kohtaan lisätään "Earliest Available Transport" (Ensin käytetty kuljetus).

Ongelma C: *Tavaroita kuljettavan aluksen nimi vaaditaan sen sijaan, että viitattaisiin merirahtiin.*

Tämä on hyväksyttävää, mikäli hakija ymmärtää, että jokainen nimetyn laivan korvaaminen toisella vaatii alkuperätodistuksen muutoksen hyväksynnän.

Kohta 5 - huomautukset

Tähän kohtaan ei tarvitse kirjoittaa mitään, mutta sitä on käytetty:

- a) kun kysymyksessä on korvaava alkuperätodistus (merkintä korvattavasta todistuksesta)
- b) kun hakijaa vaaditaan antamaan alkuperätodistuksissa lisäinformaatiota, joka on viennin osalta merkityksellistä.
Tähän kohtaan voidaan merkitä esimerkiksi remburssin numero ja myöntävän pankki sekä alkuperätodistuksen myöntävästä maasta saatu lisenssin numero.

Tietojen tulee olla tarkkoja, koska ne ovat osa alkuperätodistusta.

Tätä kohtaa ei käytetä merkintöihin, jotka koskevat tiettyihin maihin kohdistuvia poikkeuksia tai rajoituksia.

Kohta 6 – Tavaroiden kuvaus

Tavarankuvaus on pakollinen. Sillä tarkoitetaan tavaroiden tavanomaista kaupallista nimitystä. Tuotteisiin liittyvät tekniset termit voidaan merkitä tähän kohtaan.

Tila on tarkoitettu yhden lähetyksen kaikkien tuotteiden merkitsemiseen.

Tieto ilmoitetaan numeroina ja merkeinä, pakkausmuotoina, tavarankuvauksena ja tarvittaessa tuotenumeroina.

A. Merkit ja numerot: merkit ja numerot, jotka on leimattu tai kiinnitetty pakkauksiin. Usein merkit ovat yhdistelmiä:

- i. lyijymerkit, joiden avulla lähettäjä tai vastaanottaja tunnistetaan
- ii. satamamerkit, joiden avulla tunnistetaan satama, lentokenttä tai muu määränpää esimerkiksi sisämaan selvityspaikka
- iii. mikä tahansa viite tai tilausnumero, jonka sopimus vaatii – usein yhdistelmä kirjaimista ja numeroista
- iv. todellinen pakkausnumero esimerkiksi 1 of 1, 1 – 10, 1/15, 1-13 of 13.

Ongelma A: *Tavarat lähetetään ilman merkintöjä.*

Alkuperätodistukseen tulee merkitä "Unmarked" (merkitsemätön).

Ongelma B: *Pakkaukset on osoitettu ainoastaan vastaanottajalle.*

Alkuperätodistukseen tulee kirjata "Fully addressed".

B. Pakkauksen numero ja tyyppi: tämä koskee lähetysten pakkausten lukumäärää, kontteja, jolloin voidaan viitata kontin numeroon tai konttien sarjanumeroihin. Usein konttilähetysiä täydennetään viittaamalla sinettinumeroihin, joita käytetään, kun kontit on lopullisesti sinetöity lastausta varten. Tavallisissa kuljetuksissa pakkaustyyppi on eriteltävä. Joka tapauksessa pakkausten numeroiden on vastattava numeroita, jotka on esitetty merkeissä ja numeroissa (A).

Ongelma: *Tavara toimitetaan irtotavarana tai pakkaamattomana.*

Alkuperätodistukseen tulee kirjoittaa "Unpacked" or "Loose" or "In bulk" – pakkaamaton, irtonainen, irtotavara.

C. Tavaroiden kuvaus: Tavara on kuvattava sen tavanomaisella kaupallisella nimityksellä. Tavaroiden luonne tulee ilmoittaa riittävän selvästi, ei epämääräisesti eikä yleisesti (esimerkiksi varaosat, kemialliset tuotteet, irtotavarat, metallituotteet, koneet) eikä viitaten tavaramerkkiin tai brändin nimeen.

Ongelma A: *Myyjä käyttää kaupallisista syistä kuvausta, joka ei vastaa vaatimuksia.*

Tällaiset kuvaukset ovat sallittuja tavanomaisen kaupallisen nimityksen lisäksi, mikäli alkuperätodistuksen myöntävä kauppakamari on varmistunut siitä, että käytetyillä nimityksillä on sama merkitys.

Myöntävän kauppakamarin on varmistuttava siitä, että käytetty kuvaus vastaa täysin annettuja laskun yksityiskohtia toisin sanoen, jos tavaroiden hinta on merkitty alkuperätodistukseen, tulee hinta tarkistaa verraten laskussa annettuihin tietoihin. Euroopan unioni edellyttää, että kaikki alkuperätodistukseen tehtävät selvitykset tehdään mieluiten positiiviseen sävyyn kuin negatiiviseen. Hakijan on täten selvitettävä ennemmin, mitä tavarat ovat kuin mitä ne eivät ole. Selvitykset, jotka heikentävät myönteistä sävyä, eivät ole sallittuja.

Ongelma B: *Alkuperätodistus sisältää poliittisia boikotti-ilmoituksia, joiden mukaan tavarat eivät ole peräisin mustan listan maista tai läheistä.*

Nämä ilmoitukset ovat kiellettyjä. Alkuperätodistusta ei anneta, ennen kuin poliittiset boikotti-ilmoitukset on poistettu joko poistamalla ne alkuperätodistuksesta ja hyväksymällä muutos tai korvaamalla alkuperätodistus uudella ja jättämällä siitä pois uhkaava ilmoitus.

Ongelma C: *Agentti jättää hakemuksen, joka sisältää ehdollisen kohdan "said to contain" (sanotaan sisältävän) tai sen lyhenteen stc.*

Tämä on kiellettyä, koska se ei anna positiivista tietoa kuljetettavasta tavarasta. Viejän agentilla on oltava tällainen tieto, jotta hän voi täyttää hakemuksen oikein. Kohta on poistettava alkuperätodistuksesta, ja uusi todistus on tehtävä.

D. Ylimääräinen tila: Jotta varmistetaan se, ettei alkuperätodistukseen lisätä mitään, kun se on annettu, viivataan käyttämätön tila kohdassa 6. e-Vientiasiakirjat - palvelussa järjestelmä vetää automaattisesti viimeisen merkinnän alta vaakasuoran viivan, joka jatkuu poikkiviivana halki koko jäljellä olevan tilan. Muissa tapauksissa hakija tai kauppakamari vetää viivan.

E. Riittämätön tila: Joskus tila kohdassa 6 on riittämätön, jotta siihen voitaisiin merkitä kattava ja yksityiskohtainen kuvaus lähetyksestä. Näin tapahtuu yleensä silloin, kun alkuperätodistus kattaa lähetyksen, jossa on useita tavaroita, jotka tulee määritellä erikseen. Tässä tilanteessa hakija voi kuvata ne yhdellä yleisnimityksellä ja kirjoittaa esimerkiksi: According to the attached list ja liittää liitteen hakemukseen.

F. Kun alkuperätodistuksessa on esitetty useita tavaroita ja kohdassa 6 on riittävästi tilaa, jokainen kuvaus on eriteltävä selkeästi ja numeroitava, erä 1, erä 2 jne. osana kuvausta kohdassa 6. Jos tavarat ovat eri alkuperää, alkuperän kohdassa 3 tulisi viitata yksittäiseen erään esim. erä/Item 1 European Union – United Kingdom (Euroopan unioni – Yhdistynyt kuningaskunta), erä/Item 2 United States of America (USA). Jos kirjoitetaan ”As shown in Box 6” (Kuten ilmoitettu kohdassa 6), eräkohtaisessa tavaroiden kuvauksessa kohdassa 6 tulee ilmoittaa myös alkuperämaa.

Kohta 7 – Määrä

Määrät voidaan ilmaista erilaisina mittayksikköinä (paino, tilavuus jne.) riippuen vientituotteesta.

Painon osalta on määriteltävä, onko kysymyksessä netto- vai bruttopaino.

Kohta 7 on yksi tapa yhdistää lähetys alkuperätodistukseen. Netto- tai bruttopaino tai molemmat ilmoitetaan useimmiten tässä kohdassa. Jos annetaan vain paino, tulee ilmoittaa selvästi, onko kysymyksessä netto- vai bruttopaino. Paino ei ole ainoa tapa ilmoittaa mittayksikköä kohdassa 7. Jossain kauppatilanteissa painoa sopivampia mittayksiköitä ovat esim. litra, metri, kuutiot tai yksinkertainen paino.

Alkuperätodistuksen myöntävän kauppakamarin on varmistettava, että tällaiset merkinnät vastaavat hakemuksen liitteissä annettuja ja että metrijärjestelmää käytetään.

Kohta 8 – Vahvistus

Tila on varattu todistuksen vahvistavan kauppakamarin leimojen ja allekirjoituksen merkitsemistä varten.

Kauppakamarin myöntämä alkuperätodistus leimoineen ja allekirjoituksineen annetaan sähköisessä muodossa tai niin sanotulla ”märällä leimalla” kauppakamarista.

YLEINEN ALKUPERÄMAASÄÄNTÖ 1.5.2016 ALKAEN

Unionin tullikoodeksin 60 artiklan 2 kohdassa on perusperiaate muun kuin etuuskohteluun oikeuttavan alkuperän määrittämiseksi unionissa silloin, kun tavaran valmistamiseen on osallistunut useampi kuin yksi maa:

”Tavaran, jonka tuottaminen on tapahtunut useammassa kuin yhdessä maassa tai alueella, on katsottava olevan peräisin siitä maasta tai siltä alueelta, jossa sille on suoritettu tähän tarkoitukseen varustetussa yrityksessä viimeinen merkittävä ja taloudellisesti perusteltu jalostus tai käsittely, joka on johtanut uuden tuotteen valmistukseen tai edustaa merkittävää valmistusastetta.”

Tätä määritelmää sovelletaan yleisen alkuperän määrittämisessä aina, jos delegoidun asetuksen liitteessä 22–01 ei ole nimikekohtaista sääntöä tuotteelle, jonka valmistukseen on osallistunut useampi kuin yksi maa.

ALKUPERÄN MÄÄRITTÄMINEN

YLEINEN ALKUPERÄ (= muu kuin etuuskohteluun oikeuttava alkuperä)

A. Alkuperäsäännöt

Maan alkuperätuotteita ovat kyseisessä maassa kokonaan tuotetut tavarat ja tavarat, joiden viimeinen merkittävä käsittely on suoritettu kyseisessä maassa.

1.) Kokonaan tuotetut

- a.) maan maaperästä, aluevesiltä tai merenpohjasta louhitut kivennäistuotteet
- b.) maassa viljellyt tai kerätyt kasvituotteet
- c.) maassa syntyneet ja kasvatetut elävät eläimet
- d.) maassa elävistä eläimistä saadut tuotteet
- e.) maassa metsästämisellä ja kalastamalla saadut tuotteet
- f.) maan alusten aluemerren ulkopuolelta pyytämät merikalastustuotteet ja muut niiden merestä saamat tuotteet
(Aluksen maa määritellään maana, jossa alus on merkitty alusrekisteriin tai maana, jonka lipun alla alus liikennöi.)
- g.) tehdasaluksilla ainoastaan edeltävässä f-kohdassa tarkoitetuista maan alkuperätuotteista tuotetut tavarat
- h.) maan aluemerren ulkopuolisesta merenpohjasta tai merenpohjan alaisista kerrostumista saadut tuotteet, jos kyseisellä maalla on yksinoikeus hyödyntää tätä merenpohjaa tai sen alaisia kerrostumia
- i.) valmistuksessa ja jalostuksessa syntyvät jätteet ja romu sekä käytöstä poistetut tavarat, jos ne on kerätty kyseisessä maassa ja soveltuvat ainoastaan raaka-aineiden talteenottoon
- j.) ainoastaan edeltävissä kohdissa a–i mainituista tuotteista kyseisessä maassa tuotetut tavarat.

2.) Viimeinen merkittävä muutos

Tavaran, jonka tuottaminen on tapahtunut useammassa kuin yhdessä maassa, on katsottava olevan peräisin siitä maasta, jossa sille on tehty tähän tarkoitukseen varustetussa yrityksessä viimeinen merkittävä ja taloudellisesti perusteltu jalostus tai käsittely, joka on johtanut uuden tuotteen valmistukseen tai edustaa merkittävää valmistusastetta.

3.) Vähäiset toimet

Toimintoja, jotka eivät vaikuta tai vaikuttavat vain vähän tavaroiden olennaisiin ominaisuuksiin, ja erityisesti toimintoja, jotka rajoittuvat yhteen tai useampaan alla mainittuun, ei tule pitää oleellisena valmistuksena tai käsittelynä:

- a.) tavaroiden säilyttämiseen vaaditut toimenpiteet kuljetuksen ja varastoinnin aikana
- b.) tavaroiden myyntilaatua tai pakkausta parantavat tai lähetystä valmistelevat toimenpiteet, kuten lastin purku, pakkausten ryhmittely, lajittelu, luokittelu ja uudelleenpakkaus
- c.) yksinkertaiset kokoonpanotoimenpiteet

- d.) eri alkuperää olevien tuotteiden yhdistäminen edellyttäen, että tuloksena saatujen tuotteiden ominaisuudet eivät olennaisesti poikkea yhdistettyjen tuotteiden ominaisuuksista
- e.) tavaroiden esillepano setteinä tai kokonaisuuksina tai esillepano myyntiä varten
- f.) merkkien, etikettien tai muiden vastaavien tunnusten kiinnittäminen tuotteisiin tai niiden pakkauksiin
- g.) purkaminen tai käytön muuttaminen
- h.) kohdissa a-g määritettyjen kahden tai useamman toimenpiteen yhdistäminen (Tässä lueteltuja toimenpiteitä pidetään rajoittavana listana.)

4.) Alkuperän määrittämisen erityistapauksia

- a.) Varaosat, tarvikkeet ja työkalut

Tarvikkeiden, varaosien ja työkalujen, jotka on tarkoitettu koneiden, laitteiden, laitteistojen ja ajoneuvojen käyttöön, voidaan katsoa olevan samaa alkuperää kuin kone, laite, laitteisto tai ajoneuvo edellyttäen, että ne viedään ja myydään normaalisti näiden kanssa ja että ne vastaavat laadultaan ja määrältään näiden normaalia varustusta.

- b.) Puretut esineet eri lähetyksinä

Purettu esine, joka on viety useammassa kuin yhdessä lähetyksessä, koska kuljetus- ja tuotantoyhdistäminen sitä ei ole mahdollista viedä yhtenä lähetyksenä, pitää viejän niin vaatiessa käsitellä yhtenä esineenä alkuperää määritettäessä.

- c.) Pakkaukset

Alkuperää määritettäessä pakkauksien on katsottava olevan samaa alkuperää kuin tavarat, joita pakkaukset sisältävät, ellei tuontimaan kansallisen lainsäädännön mukaan pakkauksia ole selvitettävä erikseen tariffisysteemistä, jolloin pakkausten alkuperä on selvitettävä tavaroista erillään.

- d.) Neutraalit tekijät

Tavaroiden alkuperää määritettäessä ei huomioida tavaroiden valmistuksessa tai jalostuksessa käytettävien laitosten, koneiden, työkalujen tai energian alkuperää.

- e.) Suurimman osan sääntö

Kun alkuperämaata ei voida määrittää alkuperän yleis- tai erityissäännöillä, tavaroiden alkuperämaaksi määritetään se maa, josta suurin osa (arvo perustuu hintaan) materiaaleista on peräisin.

- f.) Täysin purettuna

Viejän niin vaatiessa kokoamaton tavara, joka viedään yhdessä tai useammassa lähetyksessä ja joka kootaan tuontimaassa, voidaan alkuperän määrittämiseksi käsitellä yhtenä vientimaassa koottuna tavarana.

Jos hakija vaatii, että alkuperätodistus on myönnettävä Euroopan unionissa määrän-
päämaan tai -alueen voimassaolevien alkuperäsääntöjen mukaisesti, hakijan on toimi-
tettava omalla kustannuksellaan alkuperäsäännön alkuperäinen ja käännetty teksti
todistuksen myöntävälle taholle. Jos tällä taholla on pienikin epäily alkuperäsäännöstä,
sen tulee kieltäytyä myöntämästä alkuperätodistusta.

1.9.2017